

Algel VIII. gyakorlat

Még egy kis fázás

2012. március 26.

3. [ZH: 2009. április 24.] Egy 2-3 fa gyökerének három fia van, a benne szereplő két érték 40 és 50. Mennyi lehet a tárolt elemek minimális, illetve maximális száma, ha tudjuk, hogy csak pozitív egész számokat tárol a fa?

A minimális elemszám triviális: mivel a gyökérnek van 3 gyereke, így van legalább 3 levél, de ennyi elég is.

A maximális elemszámhoz meghatározásához először vizsgáljuk meg, hogy egyáltalán hány levél lehet az egyes részfákban. A lehetséges intervallumok a feladat szerint $[1, \dots, 39]$, $[40, \dots, 49]$ és $[50, \dots, \infty]$, vagyis (mivel a 2-3 fa tulajdonságai miatt mindhárom részfa azonos magasságú), a legfeljebb 10 elemű középső részfa fog felső korlátot jelenteni a magasságra. Mivel n elem tárolása esetén a szintszám legfeljebb $\lceil \log n + 1 \rceil$, így ez a korlát 4. Vagyis a másik két részfában legfeljebb $3^{4-1} = 27$ elemet tárolhatunk (ami nem mond ellent az intervallumoknak), így összesen legfeljebb $27 + 10 + 27 = 64$ elemünk lehet.

4. [Vizsga: 2009. június 17.] Az MSc-re jelentkezőknek a felvételit alkotó 3 témakör mindegyikéből lesz egy írásbeli pontszámuk (P_1, P_2, P_3) , és keletkezik egy felvételi pontszámuk is (FP) . Tegyük fel, hogy a P_i -k 1 és 30 közötti egészek, míg az FP tetszőleges pozitív egész szám lehet. Adjon meg egy olyan adatszerkezetet, amivel a következő műveletek az adott időben végrehajthatóak (n a jelentkezők számát jelöli)!

BESZŰR (P_1, P_2, P_3, FP) : az adott pontszámok beillesztése – $O(\log n)$

KERES (p) : a pontosan p felvételi ponttal $(FP = p)$ rendelkező jelentkezők számát határozza meg – $O(\log n)$

KORLÁT (i, q) : az írásbelin az i -edik témakörből legalább q pontot elért jelentkezők számát határozza meg – $O(1)$

Többféle adatszerkezetet is felhasználunk. FP -t tároljuk egy megfelelő keresőfában (pl. egy 2-3 fában) annyi módosítással, hogy az egyes értékekhez egy számlálót is rendelünk, amit pontazonos beszúrás esetén használunk értelemszerűen. Innen az FP -re vonatkozó műveletek egyértelműek, a lépésszámok is jók.

P_i nyilvántartására a ládarendezéshez hasonlóan tartsunk nyilván egy $P_i[1, \dots, 30]$ tömböt kezdetben 0-ra inicializálva. Ekkor egy P_i pontos dolgozat beszúrásakor a megfelelő számlálót megnöveljük eggyel ($O(1)$ lépés). **KORLÁT** (i, q) ekkor így számolható: $\sum_{j=1}^q P_i[j]$, és mivel $q \leq 30$, ez tényleg $O(1)$ lépés.

A kétféle adatszerkezt lépésszámait összevetve láthatjuk, hogy az előírt műveletek az előírt lépésszámokba beleférnek.

5. Az $[1, 178]$ intervallum összes egészei egy 2-3 fában helyezkednek el. Tudjuk, hogy a gyökérben két kulcs van, és ezek közül az első 17. Mi lehet a második? Miért?

Ekkor a bal részfában legfeljebb 16 elemet tárolhatunk, tehát legfeljebb 5 szintje lehet. Mivel minden levél egy szinten helyezkedik el, ezért a középső és jobb oldali részfa is legfeljebb 5 szintű lehet. Ebben az esetben itt 81 és 81 elemet tárolhatunk legfeljebb. Ezeket összeadva kiderül, hogy ennyit muszáj is, hiszen csak így lehet 178 elemet tárolni. Ekkor viszont a második kulcs a gyökérben $16 + 81 + 1 = 98$ lesz.

6. Az S_1 és S_2 kulcshalmazokat kiegészített 2-3 fákban tároljuk. Ezek az eredeti 2-3 fától annyiban különböznek csak, hogy minden csúcsban nyilván van tartva az onnan induló részfa magassága. Tudjuk továbbá, hogy az S_1 -beli kulcsok mind kisebbek, mint az S_2 -beliek. Javasoljunk hatékony algoritmust a két fa egyesítésére!

Legyenek a magasságok m_1 és m_2 ! Az általánosság megsértése nélkül legyen $m_1 \leq m_2$. Ekkor (mivel minden kulcs az egyikben kisebb, mint a másikban) a levelek nem fognak átlapolódni. Ezért egyszerűen az $m_2 - m_1$ -edik szinten beszúrjuk a szokásos algoritmussal a kisebbik fa gyökerét, ami $O(m_2 - m_1)$ lépésben menni is fog. Azért könnyű eldönteni, hogy melyik a kisebb, mert a magasságokat ki tudjuk olvasni a gyökérben. E feltétel nélkül meg kéne határozni a magasságokat is.

7. [ZH: 2009. június 4.] Mutassa meg, hogyan kell a 2-3 fa BESZŰR eljárását módosítani, ha a fa minden v csúcsában a szokásos dolgokon kívül azt is nyilvántartjuk, hogy hány levél van a v gyökerű részében!

Ha nem kell csúcsvágás, akkor a levéltől a gyökérig végig megnöveljük eggyel a tárolt értéket (ez belefér az $O(\log n)$ -be). Ha kell, akkor a vágott csúcsokra újra kell állítani az értéket (a levelek fölött ez triviális, feljebb pedig a gyerekekből konstans időben kiolvasható és összeadható), egyébként a $+1$ ugyanúgy terjed felfelé. Ez az eset is belefér $O(\log n)$ -be.

8. [PZH: 2008. május 9.] Váolja a 2-3 fának (és műveleteinek) egy olyan módosítását, amiben továbbra is van KERES, BESZŰR, TÖRÖL, MIN, MAX művelet, és ezeken kívül van még RANG és K-ADIK művelet is, ahol $RANG(x)$ azt adja vissza, hogy a tárolt elemek között az x a rendezés szerint hányadik elem, a $K-ADIK(i)$ pedig, hogy a rendezés szerint a tárolt elemek közül melyik az i -edik. A módosítás során a felsorolt szokásos műveletek lépésszámának nagyságrendje ne változzon, és mindkét új művelet lépésszáma legyen $O(\log n)$, ahol n a tárolt elemek száma.

Lényegében ugyanaz, mint a következő feladat.

9. [Vizsga: 2003. március 31.] Tervezzen adatstruktúrát a következő feltételekkel. Természetes számokat kell tárolni, egy szám többször is szerepelhet. A szükséges műveletek:

BESZŰR(i): i egy újabb példányát tároljuk

TÖRÖL(i): i egy példányát töröljük

MINDTÖRÖL(i): i összes példányát töröljük

DARAB(i): visszaadja, hogy hány példány van i -ből

ELEM(K): megmondja, a nagyság szerinti rendezésben a K -edik elem értékét.

Az adatstruktúra legyen olyan, hogy ha m -féle elemet tárolunk, akkor mindegyik művelet lépésigénye $O(\log m)$.

(Például ha a tárolt elemek 1, 1, 3, 3, 3, 8, akkor $DARAB(1) = 2$, $ELEM(4) = 3$ és $m = 3$.)

A levelekben nem csak a konkrét értéket tároljuk, hanem egy számlálót is, hogy az adott elemről hányat tárolunk (így kicsit módosul a törlés és beszúrás). Azt is nyilvántartjuk továbbá minden csúcsra, hogy a belőle kiinduló részében hány elem van (ez ugyanaz, mint a kettővel ezelőtti feladat, csak a többszörös elemekre is kell egy kicsit figyelni). A K -edik elem egy keresés, ahol (a részfaméretnek alapján) mindig arra megyünk, ahol még épp nem lépünk túl K -t (értelemszerűen közben folyamatosan összegezzük a „kihagyott” részfák elemszámát). A fának m levele lesz, a szokásos műveletek nem változnak, így a műveletek $O(\log m)$ -ben menni fognak. (Természetesen célszerű szépen leírni az egyes műveleteket, ez csak egy vázlat. Továbbá p-fával is meg lehetne oldani a feladatot, bár azzal kicsit macerább.)

10. [ZH: 2003. március 31.] Egy 2-3 fába egymás után 1000 új elemet illesztettünk be. Mutassa meg, hogy ha ennek során egyszer sem kellett csúcsot szétvágni, akkor a beillesztések sorozata előtt már legalább 2000 elemet tároltunk a fában. Ha nem volt csúcsvágás, akkor mind az 1000 elemet egy 2 gyerekű csúcsba kellett beszúrni. Ilyen (a triviális, 1 elemet tárolós esetet leszámítva) csak vágás során keletkezhet, így mind az 1000 elemet egy eredetileg is létező 2 gyerekű csúcsba kellett beszúrni, vagyis összesen legalább 2000 elem biztos, hogy már a fában volt.

11. [ZH: 2004. március 29.] Egy kezdetben üres 2-3 fába az $1, 2, \dots, n$ számokat szúrtuk be ebben a sorrendben. Bizonyítsa be, hogy a keletkezett fában a harmadfokú csúcsok száma $O(\log n)$. Ezt így elég macera lenne bizonyítani, ezért egy ennél erősebb dolgot fogunk. Állítás: az ilyen beszúrások során kizárólag a legjobboldali út mentén vannak harmadfokú csúcsok. Indukcióval $n = 1 \dots$ kevés esetre könnyen látszik. Tfh n -re igaz, most beszúrjuk $n + 1$ -et. Ez nyilván a legjobboldalra megy, ha ott éppen egy másodfokú csúcs van, akkor a feltételnek megfelelően csak ott hoz létre egy harmadfokút, más nem változik. Ha csúcsot vágunk, akkor másodfokúak keletkeznek, ami nem zavar minket, valamint a feljebbi szinten ugyanúgy a legjobboldalon keletkezik egy beszúrási igény. Ez felfele rekurzívan pedig pont ugyanúgy működik, ahogy azt láttuk.
- Mivel az $O(\log n)$ magasságú fában csak egy gyökér-levél úton lehetnek harmadfokú csúcsok, ezért a számuk is legfeljebb $O(\log n)$.